

har bragt frem, og som i øvrigt ogsaa er bragt frem fra anden Side, sige, at i 1894 have vi jo vedtaget den store Lov om Privatbanerne, og der var Spørgsmaalet om en Bane Fjerritslev—Tisted meget stærkt fremme. Det erkendtes fra alle Sider, at den geografiske Beliggenhed for denne Bane var saaledes, at den dannede en Undtagelse fra de øvrige 27 eller 28 Baner, idet man maatte indrømme, at den Befolkning, som bor paa den smalle Landstrækning, hvor Banen skulde gaa, ikke kunde ligestilles med Befolkningen for de øvrige Baners Vedkommende, naar Talen var om at udrede Halvdelen af Anlægskapitalen ved private Midler. Man erkendte det urimelige i at stille en saadan Fordring, men paa den anden Side vilde man ikke gaa til at give andre Vilkaar for denne Bane end for de øvrige Baner, og navnlig vilde man ikke tillade, at Strækningen Fjerritslev—Aalborg blev hægtet sammen med Strækningen Fjerritslev—Tisted som én Bane, idet man ikke vilde forbyde dem mod Øst at bygge deres Bane uafhængigt af, om det lykkedes dem mod Vest at bringe de nødvendige Midler til Vejle til at gøre det. Saaledes ligge Forholdene nu, at der altsaa er en Lov for at kunne bygge en Bane Fjerritslev—Tisted, naar man kan tilvejebringe de nødvendige Midler, nemlig Halvdelen af Kapitalen, medens Staten tilskyder den anden Halvdel. Hvis man nu af Hensyn til Vanskelighederne for denne Bane efter dens geografiske Beliggenhed, og hvis man yderligere af Hensyn til de store Interesser, der, som det er skildret her, knytte sig til de to store Udtørringsforetagender, vilde gøre Afgivelse derfra fra Lovgivningsmagts Side saaledes, at man gjorde nogle Indrømmelser for at faa denne Bane bygget, skulde jeg for mit Vedkommende være meget villig til at understøtte en saadan Bestræbelse. Det bliver altsaa Rigsdagen og Regeringen i Forening, som skulde gøre Forandring i den bestaaende Lov, efter mit Skøn saaledes, at de Fordringer, som stilles til Staten, skærpes i samme Forhold, som de Fordringer, der stilles til den private Kapital og Kommunes Deltagelse mildnes. Hvor meget man er i Stand til at tilbyde for at faa denne Bane, har jeg ingen Forestilling om, men jeg antager, at alle, som ønske den, ere paa det rene med, at det hele betaler Staten ikke. Statsbane er der ikke nogen Rimelighed i at bygge der, det maatte altsaa være en Bane, som blev drevet sammen med Banen Fjerritslev—Aalborg, idet jeg ikke kan tænke mig, det

hele kunde gaa, medmindre der var Fællesdrift. Der er altsaa en Vanskelighed, som maatte overvindes, en Ordning, som maatte træffes, og derefter maatte man indgaa til Regering og Rigsdag — eller hvilken Vej man nu vilde gaa — med Forslag om en Ordning af den bestaaende Lovgivning, i Henhold til hvilken der kunde aabnes Mulighed for, at denne Bane kunde blive bygget. Dette vil jeg altsaa henstille til de forskellige ærede Medlemmer, som have talt varmt for denne Bane. Maaske vi saa kunde komme til et Resultat, idet jeg ganske vist ogsaa er af den Mening, at sent eller tidligt maa vi komme til at supplere Jærnbanenettet i Jylland med en Bane fra Fjerritslev til Tisted.

Angaaende Spørgsmaalet om Vilsund-Overfarten er jeg kommen til det foreløbige Resultat, at det vistnok er en Sag, som angaar Postvæsenet. Jeg skal ikke overse det, som er blevet fremført om den antikerede Færgesfart. Der er Nødvendighed for en Forbedring der, men saa længe som man ikke er kommen til et Resultat om man helst vil have Færges eller Pontonbro, tror jeg, det er vanskeligt at tage Stilling dertil, det skulde da være paa den Maade, at man lod Statens sagkyndige undersøge Spørgsmaalet. Det er, som det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) fremførte, muligt, at en Pontonbro ikke kan staa sig ved Vintertid, og det er naturligvis rigtigt i Forvejen at danne sig en Opfattelse deraf. Jeg ved ikke rigtig, hvorledes det ærede Medlem har tænkt sig, at vi skulle gribe Sagen an. Jeg forstaaer det saaledes, at Færgesfart efter hans Beregning vilde være dyrere end en Pontonbro, men at en Pontonbro vilde være tvivlsom paa Grund af Forholdene i Fjorden paa det Sted. Det er jo muligt, at man kan komme til et Resultat om, hvilken Fremgangsmaade der skal følges, og i saa Tilfælde vil jeg meget gerne medvirke til at skaffe bedre Forhold ved denne Overfart. Hvad angaar Spørgsmaalet om en Dampfærges Aggersund—Løgstør, er det givet, at der foreligger en Henstilling til Regeringen om at imødekomme et Andragende og en Udtalelse fra den forrige Minister om, at denne Dampfærgesforbindelse skulde der blive stillet Forslag om, og naar jeg har overbevist mig om, at de Forhandlinger, som nødvendigvis maa føres til Ende med forskellige Avtoriteter og Amtsraad deroppe, virkelig ere førte til Ende, hvad jeg ikke er ganske sikker paa, skal jeg i Overensstemmelse med, hvad der er foregaaet tid-